

إِثْنَانٍ، إِثْنَيْنِ : دو

أَجَابَ عَنْ : به ... پاسخ داد

(مضارع: يُجِيبُ/ امر: أَجِبْ/

مصدر: إِجَابَةٌ)

إِجْتَنَبَ : دوری کرد

(مضارع: يَجْتَنِبُ/ امر: اجْتَنِبْ/

مصدر: اجْتِنَاب)

الأَجْرُ : پاداش «جمع: أجور» ۲

أَجْرَى : جاری کرد

(مضارع: يُجْرِي/ مصدر: إجْرَاء)

الأَجَلَّ : گران قدرتر ۲

الأَحَبُّ إِلَيَّ : محبوب ترین نزد

أَحَبَّ : دوست داشت (مضارع: يُحِبُّ)

أَحَدٌ : یکی از

الأَحَدُ : کسی، یکتا، تنها

أَحَدَ عَشَرَ : یازده

الأَحْسَنُ : بهتر، بهترین

أَحْسَنَ : خوبی کرد، خوب انجام داد

(مضارع: يُحْسِنُ/ امر: أَحْسِنُ/ مصدر:

إِحْسَان)

أَحْسَنْتَ : آفرین بر تو

الأَحْلَلُ : حلال تر، حلال ترین ۳

الأَحْمَرُ : سرخ

الأَخُ (أخو، أخت، أخي) : برادر، دوست

«جمع: الأَخْوَان و الأَخْوَات»

الأَخْتُ : خواهر «جمع: الأَخْوَات»

إِخْتَبَرَ : آزمود

(مضارع: يَخْتَبِرُ/ امر: إِخْتَبِرْ/ مصدر:

إِخْتِبَار)

أَخَذَ : گرفت، برداشت، بُرد

(مضارع: يَأْخُذُ/ مصدر: أَخَذُ/ امر: خُذْ)

أَخْرَجَ : درآورد

(مضارع: يُخْرِجُ/ امر: أَخْرِجْ/ مصدر:

إِخْرَاج)

الأَخْرَى : دیگر

الأَدَاءُ : به جا آوردن

الأَدَاةُ : ابزار «جمع: الأَدَوَات»

أَدْعُ : دعوت کن، فرا بخوان، دعا کن

(دَعَا، يَدْعُو) ۴

ارْتَبَطَ : ارتباط داشت

(مضارع: يَرْتَبِطُ/ امر: ارْتَبِطْ/ مصدر:

ارْتِبَاط) ۲

أَرْسَلَ : فرستاد

(مضارع: يُرْسِلُ/ امر: أَرْسِلْ/ مصدر: إرسال)

الأَرْضُ : زمین «جمع: الأَرَاثِي»

الأَزْرَقُ : آبی

أَسَاءَ : بدی کرد

(مضارع: يُسِيءُ/ مصدر: إِسَاءَةٌ)

الأُسْبُوعُ : هفته «جمع: أُسَابِع»

اسْتَرْجَعَ : پس گرفت

(مضارع: يَسْتَرْجِعُ/ امر: اسْتَرْجِعْ/

مصدر: اسْتِرْجَاع)

اسْتَعْفَرَ : آمرزش خواست

(مضارع: يَسْتَعْفِرُ/ امر: اسْتَعْفِرْ/

مصدر: اسْتِغْفَار)

اسْتَمَعَ : گوش فرا داد

(مضارع: يَسْتَمِعُ/ امر: اسْتَمِعْ/ مصدر:

اسْتِمَاع) ۲

اسْتَهْزَأَ : ریشخند کرد

(مضارع: يَسْتَهْزِئُ/ مصدر: اسْتِهْزَاء) ۱

ا

أ : آيا

الأب (أبو، أبا، أبي) : پدر

«جمع: آباء»

إِبْتَعَدَ : دور شد

(مضارع: يَبْتَعِدُ/ امر: اِبْتَعِدْ/ مصدر:

إِبْتِعَاد) ≠ اِفْتَرَبَ

الأبْحَاثُ : پژوهش ها «مفرد: بَحْث»

إِبْنُ : پسر، فرزند «جمع: أبناء، بنون»

إِبْنُ آدَمَ : آدمیزاد

الأَبْيَضُ : سفید

الإِتِّجَاهُ : جهت

الأَتَقَى : پرهیزگارتر، پرهیزگارترین

اتَّقَى : ترسید، پروا کرد

(مضارع: يَتَّقِي/ اتَّقُوا/ بترسید، پروا کنید)

أتَى : آمد (مضارع: يَأْتِي) = جاء

الألْئِمُ : گناه = دَنْب ۱

الْأَسْوَدُ : سیاه

إِسْتَرَى : خرید (مضارع: يَسْتَرِي)

إِسْتَعَلَّ : برافروخته شد، سوخت

(مضارع: يَسْتَعِلُّ / امر: اسْتَعِلْ / مصدر:

إِسْتِعَالَ) ۳

إِسْتَعَلَّ : کار کرد

(مضارع: يَسْتَعِلُّ / امر: اسْتَعِلْ / مصدر:

إِسْتِعَالَ)

الْأَشَدُّ : سخت تر، سخت ترین

الْأَصْفَرُ : زرد

الْأَطْيَبُ : خوب تر، خوب ترین =

الْأَحْسَنُ، الْأَفْضَلُ ۳

أَعْجَبَ : در شگفت آورد

«تُعْجِبُنِي : خوشم می آید، مرا در

شگفت می آورد»

(مضارع: يُعْجِبُ / مصدر: إعْجاب) ۳

أَعْطَى : داد

(مضارع: يُعْطِي / مصدر: إعطاء /

أَعْطَيْتِي : به من بده)

الْأَعْلَى : بالا، بالاتر

إِغْتَابَ : غیبت کرد

(مضارع: يَغْتَابُ / مصدر: إغْتياب) ۱

الْأَغْصَانُ : شاخها

«مفرد: الْغُصْنُ = الْغُصُونُ ۳

الْأَفْضَلُ : برتر، برترین «جمع:

الْأَفْاضِلُ»

إِقْتَرَبَ : نزدیک شد

(مضارع: يَقْتَرِبُ / امر: اقْتَرِبْ /

مصدر: إقْتِراب)

الْأَقْلُ : کمتر، کمترین

الْأَكْبَرُ : بزرگ تر، بزرگ ترین

الْأَكْرَمُ : گرامی تر، گرامی ترین

أَكْرَمَ : گرامی داشت

(مضارع: يُكْرِمُ / امر: اكْرِمْ / مصدر:

إِكْرَام) ۳

أَكَلَ : خورد

(مضارع: يَأْكُلُ / امر:

كُلْ / مصدر: أَكَل)

إِلَّا : به جز، مانده «در ساعت خوانی»

أَلَا : هان، آگاه باش

إِلْتَزَمَ : پایبند شد

(مضارع: يَلْتَزِمُ / امر: اِلْتَزِمْ / مصدر:

إِلْتِزَام) ۲

إِلْتَفَّ : در هم پیچید

(مضارع: يَلْتَفُّ / مصدر: اِلْتِفَاف) ۳

إِلْتَفَّتْ : روی برگرداند

(مضارع: يَلْتَفِّتُ / امر: اِلْتَفِّتْ / مصدر:

اِلْتِفَات) ۲

الَّذِي : کسی که، که

الَّذِينَ : کسانی که، که

السَّاعَةَ : قیامت ۳

الْفُ : نگاشت، به هم پیوست،

همدل کرد

(مضارع: يُؤَلِّفُ / امر: اَلِّفْ / مصدر:

تَأْلِيف) ۲

الْأَلْفُ : هزار «جمع: آلَاف»

إِلَى : به، به سوی، تا

إِلَى اللِّقَاءِ : به امید دیدار

الْأُمُّ : مادر «جمع: الأمّهات»

أُمٌّ : یا = أَوْ

أَمَامَ : رو به رو ≠ خَلْفَ

الْأَمَانُ : امنیت

إِمْتَلَأَ : پر شد

(مضارع: يَمْتَلِئُ / امر: اِمْتَلِئْ / مصدر:

إِمْتِلَاء) ۳

إِمْرَأُ، إِمْرُؤُ، إِمْرِي (الْمَرْءُ) : انسان، مرد

إِمْرَأَةٌ (الْمَرْأَةُ) : زن «النِّسَاءُ : زنان»

أَمْسٍ : دیروز

الْأَمِيرُ : فرمانده «جمع: الأمراء» ۲

الْأَمِينُ : امانت دار «جمع: الأمناء»

إِنْ : اگر

أَنْ : که

إِنَّ : بی گمان، حقیقتاً، قطعاً

أَنَّ : که

أَنَا : من

أَنْتَ : تو «مذكر»

أَنْتِ : تو «مؤنث»

إِنْتَبَهَ : بیدار شد، متوجه شد، آگاه شد

(مضارع: يَنْتَبِهُ / امر: اِنْتَبِهْ / مصدر:

اِنْتِبَاه)

أَنْتُمْ : شما «مذكر»

أَنْتُنَّ : شما «مثنی»

أَنْتُنَّ : شما «مؤنث»

أَنْزَلَ : نازل کرد

(مضارع: يَنْزِلُ / امر: اَنْزِلْ / مصدر: إنزال)

أَنْسَحَبَ : عقب نشینی کرد

(مضارع: يَنْسَحِبُ / امر: اِنْسَحِبْ /

مصدر: اِنْسِحَاب) ۲

أَنْشَأَ : ساخت

(مضارع: يُنشِئُ / امر: اَنْشِئْ / مصدر:

إِنْشاء) ۲

أَنْقَذَ : نجات داد

(مضارع: يُنْقِذُ / امر: أَنْقِذْ / مصدر: إنقاذ)

إِنْكَسَرَ : شکسته شد (مضارع:

يَنْكَسِرُ / مصدر: انكسار)

إِنَّمَا : فقط

أَوْ : یا

أَوَّلَى : یکم، نخستین «مؤنثِ الْأَوَّلِ»

أَوْلِيكَ : آنان

أَهْدَى : هدیه کرد

(مضارع: يُهْدِي / مصدر: إهداء) ۲

أَهْلًا وَ سَهْلًا بِكُمْ : خوش آمدید

أَيَّ : کدام، چه

أَيُّهَا : ای «برای مؤنث»

أَيْضًا : همچنین

أَيْنَ : کجا

أَيْهَا : ای «برای مذکر»

أَلَاتِي، آتٍ : آینده، درحال آمدن

الْآخِر : پایان = الْآخِيَاة

الْآخَر، الْآخَرَى : دیگری

الْآلَةَ : دستگاه «جمع: آلات»

ب

بِ : به وسیله

أَبَاب : در «جمع: أبواب»

أَلْبَارِد : سرد ≠ حَارٌّ

بَارَكَ اللَّهُ فِيكَ : آفرین بر تو

بِالتَّأَكِيد : البتة

أَلْبَابِع : فروشنده

بَجَّلَ : بزرگ داشت

(مضارع: يُبَجِّلُ / امر: بَجِّلْ / مصدر:

تَبَجَّلَ) ۲

بِحَاجَةٍ : نیازمند

أَلْبَحَثُ : پژوهش «جمع: الأبحاث»

بَحَثَ عَنْ : دنبال...گشت

(مضارع: يَبْحَثُ / امر: اِبْحَثْ /

مصدر: بَحْث)

أَلْبَحْرُ : دریا «جمع: أَلْبِحَارُ»

بَدَأَ : شروع کرد، شروع شد

(مضارع: يَبْدَأُ / امر: اِبْدَأْ)

أَلْبِدَايَةَ : شروع ≠ الْآخِيَاة

أَلْسِطَاقَةَ : کارت

بَعَثَ : فرستاد

(مضارع: يَبْعَثُ / امر: اِبْعَثْ)

أَلْبُعْدُ : دوری ≠ أَلْقُرْبُ

بُعِدَ : دور شد

(مضارع: يَبْعُدُ / امر: اُبْعُدْ) ≠ قَرِبَ

بَعْض ... بَعْض : یکدیگر ۱

أَلْبَعِيدُ : دور ≠ أَلْقَرِيبُ

بَلٌّ : بلکه

بِلَا : بدون

أَلْبِلَاد : کشور، شهرها «مفرد: أَلْبَلَدُ»

أَلْبَلَدُ : شهر «جمع: أَلْبِلَادُ»

بَلَغَ رسید (مضارع: يَبْلُغُ / مصدر: بَلُوغ)

بِمَ : با چه چیزی «بِ + ما»

أَلْبِنْتُ (الْبِنْتَةُ) : دختر «جمع: بَنَاتُ»

أَلْبِنْفَسَجِي : بنفش

بَنَى ساخت (مضارع: يَبْنِي / مصدر: بِنَاء)

أَلْبَهِيْمَةَ : چارپا (غیر از درندگان)

«جمع: أَلْبَهَائِمُ»

أَلْبَيْتُ : خانه «جمع: أَلْبَيْوت»

بُنْسٌ : بد است ۱

ت

تَابَ : توبه کرد (مضارع: يَتَوَبُّ / امر:

تُبْ / مصدر: تَوَبَّ) ۱

تَأَثَّرَ : اثر پذیرفت (مضارع: يَتَأَثَّرُ /

امر: تَأَثَّرْ / مصدر: تَأَثَّرَ)

تَارَةً : یک بار = مَرَّةً ۲

أَلْتَأَسِعُ، أَلْتَأَسِيعَةُ : نهم

أَلْتَأَلِي، تَالٍ : بعدی

أَلْتَبَجَّلُ : بزرگداشت

(ماضی: بَجَّلَ / مضارع: يُبَجِّلُ) ۲

تَجَسَّسَ : جاسوسی کرد

(مضارع: يَتَجَسَّسُ / امر: تَجَسَّسْ /

مصدر: تَجَسَّسَ) ۱

تَجَمَّعَ : جمع شد

(مضارع: يَتَجَمَّعُ / امر: تَجَمَّعْ / مصدر:

تَجَمَّعَ)

تَحْتُ : زیر ≠ فَوْق

أَلْتَخْفِيفُ : تخفیف دادن

(در داد و ستد) ۱

تَدَخَّلَ : دخالت کرد

(مضارع: يَتَدَخَّلُ / امر: تَدَخَّلْ / مصدر:

تَدَخَّلَ) ۴

تَدَكَّرَ : به یاد آورد

(مضارع: يَتَدَكَّرُ / امر: تَدَكَّرْ / مصدر:

تَدَكَّرَ) ۳

الْتُرَابُ : خاک ، ریزگرد

تَرْجَمَ : ترجمه کرد

(مضارع: يُتَرْجِمُ/ امر: تَرْجِمْ/ مصدر: تَرْجَمَةٌ)

تَرَكَ : ترک کرد (مضارع: يَتْرُكُ/ امر: اَتْرُكْ/ مصدر: تَرَكَ)

تَسَعَةً : تسع : نه

الْتَسَلُّ : نفوذ کردن، آفساید ۳

تَعَادَلُ : برابر شد

(مضارع: يَتَعَادَلُ/ امر: تَعَادَلْ/ مصدر: تَعَادَلُ) ۳

تَعَارَفُوا : یکدیگر را شناختند

(مضارع: يَتَعَارَفُونَ/ مصدر: تَعَارَفَ)

تَعَالَ : بیا (تعالِ ذُهبُ: بیا برویم)

تَعَايَشَ : همزیستی داشت

(مضارع: يَتَعَايَشُ/ امر: تَعَايَشْ/ مصدر: تَعَايَشَ)

تَعَلَّمَ : یادگرفت

(مضارع: يَتَعَلَّمُ/ امر: تَعَلَّمْ/ مصدر: تَعَلَّمَ)

الْتَعَنَّتْ : مچ گیری ۲

تَقَصَّلُ : بفرما

الْتَقَاعُدُ : بازنشستگی

تَقَرَّبَ : نزدیکی جست

(مضارع: يَتَقَرَّبُ/ امر: تَقَرَّبْ/ مصدر: تَقَرَّبَ) ≠ اِتَّبَعَدَ ۲

تَكَلَّمَ : صحبت کرد

(مضارع: يَتَكَلَّمُ/ امر: تَكَلَّمْ/ مصدر: تَكَلَّمَ)

تَكَلَّمَ = حَدَّثَ : کَلَّمَ

تِلْكَ : آن «مؤنث»

الْتَلْمِيزُ : دانش آموز

«جمع: الْتَلْمِيزُ»

الْتَمَثَالُ : تندیس «جمع: الْتَمَثَائِلُ»

تَمَّمَ : کامل کرد

(مضارع: يُتَمِّمُ/ امر: تَمِّمْ/ مصدر: تَمَّمَ) ۱

تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ : به یکدیگر لقب‌های

زشت دادند

(مضارع: يَتَنَابَرُونَ/ مصدر: تَنَابَرُوا) ۱

تَنَبَّهَ : آگاه شد

(مضارع: يَتَنَبَّهُ/ امر: تَنَبَّهْ/ مصدر: تَنَبَّهَ)

تَنَبَّهَ = اِنْتَبَهَ ۲

الْتَوَابُ : بسیار توبه پذیر ، بسیار توبه کننده ۱

الْتَوَاضُلُ : ارتباط ۱

تَوَكَّلَ : توکل کرد

(مضارع: يَتَوَكَّلُ/ امر: تَوَكَّلْ/ مصدر: تَوَكَّلَ) ۲

الْتَيَّارُ : جریان

ث

الْتَالِثُ ، الْتَالِثَةُ : سوم

الْتَامِنُ ، الْتَامِنَةُ : هشتم

ثَبَّتَ : استوار ساخت

(مضارع: يُثَبِّتُ/ امر: ثَبِّتْ/ مصدر: ثَبَّتَ) تثبیت ۲

ثَلَاثَةٌ ، ثَلَاثٌ : سه

ثَلَاثُونَ ، ثَلَاثِينَ : سی

ثُمَّ : سپس

الْتَمَانِيَةُ : هشت

الْتَمَرُ : میوه «جمع: الْتَمَارُ»

الْتَمَرَةُ : میوه «جمع: الْتَمَرَاتُ»

ج

جاءَ : آمد = أتى

جَادَلُ : گفت وگو کرد، ستیز کرد

(مضارع: يُجَادِلُ/ امر: جَادِلْ/ مصدر: مُجَادَلَةٌ) ۱

الْجَالِسُ : نشستہ

جَالَسَ : همنشینی کرد

(مضارع: يُجَالِسُ/ امر: جَالِسْ/ مصدر: مُجَالَسَةٌ)

الْجَامِعَةُ : دانشگاه «جمع: الْجَامِعَاتُ»

الْجَاهِزُ : آماده

الْجَاهِلُ : نادان «جمع: الْجُهَالُ»

الْجَبَلُ : کوه «جمع: الْجِبَالُ»

الْجِبْنُ ، الْجَبْنَةُ : پنیر

الْجَدُّ : پدر بزرگ «جمع: الْأَجْدَادُ»

جَدُّ : کوشید

(مضارع: يَجِدُّ/ مصدر: جَدَّ)

جَدًّا : بسیار

الْجِدَارُ : دیوار

الْجِدَّةُ : مادر بزرگ

الْجِدَلُ : ستیز

الْجِدْعُ : تنه «جمع: الْجُدُوعُ» ۳

الْجِدْوَةُ : پاره آتش

جَرَّبَ : آزمایش کرد

(مضارع: يُجَرِّبُ/ امر: جَرِّبْ/ مصدر: تَجْرِيبٌ)

تَجْرِيبٌ و تَجْرِبَةٌ

الْجُرْح : زخم

جَرَّحَ : زخمی کرد

(مضارع: يُجَرِّحُ / امر: جَرِّحْ / مصدر:

تَجْرِيح)

جَرَى : جاری شد

(مضارع: يَجْرِي / مصدر: جَرِيَان)

الْجَزَاء : پاداش، کیفر

الْجَزْرُ : جزیره ها «مفرد: الْجَزِيْرَة» ۳

الْجَزْرُ : هویج

جَزَى : کیفر کرد

(مضارع: يَجْزِي / مصدر: جَزَاء)

الْجِسْرُ : پُل «جمع: الْجُسُور»

جَعَلَ : قرار داد

(مضارع: يَجْعَلُ / امر: اجْعَلْ / مصدر:

جَعَلَ) = وَضَعَ

جَلَبَ : آورد (مضارع: يَجْلِبُ / امر:

اجْلِبْ / مصدر: جَلَب)

جَلَسَ : نشست

(مضارع: يَجْلِسُ / امر: اجْلِسْ / مصدر:

جَلُوس)

جَمَعَ : جمع کرد

(مضارع: يَجْمَعُ / امر: اجْمَعْ / مصدر:

جَمَعَ)

الْجَمِيْلُ : زیبا ≠ الْقَبِيْحُ

جَنْبُ : کنار

الْجَنَّةُ : بهشت

الْجُنْدِيُّ : سرباز «جمع: الْجُنُود»

الْجَوْ : هوا

الْجَوْزَةُ : دانه گردو، بلوط و مانند آن ۳

جَهَلٌ : ندانست

(مضارع: يَجْهَلُ / مصدر: جُهَل) ۲

الْجَيِّدُ : خوب، به خوبی

ح

الْحَاجَةُ : نیاز «جمع: الْحَوَائِج»

حَارِسُ الْمَرْمَى : دروازه بان ۳

حَاوَلٌ : تلاش کرد

(مضارع: يُحَاوِلُ / امر: حاوِلْ / مصدر:

مُحَاوَلَة)

الْحَبُّ : دانه، قرص

«جمع: الْحُبُوبُ / الْحَبَّةُ: یک دانه»

الْحَبُّ : دوست داشتن

الْحَبِيْبُ : دوست، یار «جمع: الْأَحْبِيَّةُ»

= الصَّدِيقُ ≠ الْعَدُوُّ

حَتَّى : تا، تا اینکه

الْحَجَرُ : سنگ

«جمع: الْأَحْجَارُ و الْحِجَابَة»

حَدَّثَ : اتفاق افتاد

(مضارع: يَحْدُثُ / مصدر: حُدُوث)

حَدِيثٌ : سخن، نو

الْحَدِيْقَةُ : باغ

«جمع: الْحَدَائِقُ / = الْبُسْتَان»

حَرَّمَ : حرام کرد

(مضارع: يُحَرِّمُ / امر: حَرِّمْ / مصدر:

تَحْرِيْم) ۱

الْحَسْبُ : بس ۲

الْحُسْنُ : خوبی ≠ الْقُبْحُ، السَّوْءُ

حَسَنٌ : نیکو گردانید

(مضارع: يُحَسِّنُ / امر: حَسِّنْ / مصدر:

تَحْسِيْن) ۱

الْحَسَنُ، الْحَسَنَةُ : خوب

حَسَنًا : بسیار خوب

الْحِصَّةُ : زنگ درسی، قسمت ۲

حَصَدٌ : درو کرد

(مضارع: يَحْصُدُ / امر: اُحْصُدْ)

حَفِظٌ : حفظ کرد

(مضارع: يَحْفَظُ / امر: اِحْفَظْ / مصدر:

حَفْظ)

الْحَقِيْبَةُ : کیف، چمدان

«جمع: الْحَقَائِبُ»

حَكَمٌ : حکومت کرد، داوری کرد

(مضارع: يَحْكُمُ / امر: اُحْكَمْ)

الْحَكَمُ : داور ۳

الْحَوَارُ : گفت وگو

حَوْلٌ : اطراف

الْحَيُّ : زنده «جمع: الْأَحْيَاءُ» ≠ الْمَيِّتُ

حَيٌّ : بشتاب ۲

خ

خَاطَبٌ : خطاب کرد

(مضارع: يُخَاطِبُ / امر: خَاطِبْ /

مصدر: مُخَاطَبَة) ۲

خَافٌ : ترسید

(مضارع: يَخَافُ / مصدر: خَوْف)

الْخَامِسَ عَشْرَ، الْخَامِسَةَ عَشْرَةَ : پانزدهم

الْخَامِسُ، الْخَامِسَةَ : پنجم

الْخَانِيقُ : خفه کننده ۳

الْخُبْرُ : نان

حَجَلٌ : شرمنده شد

(مضارع: يَحْجَلُ / امر: اِحْجَلْ / مصدر:

حَجَل) ۲

حَرْجٌ : بیرون رفت (مضارع: يَحْرُجُ /

امر: اُحْرُجْ / مصدر: حُرُوج)

أَلْخَطَأُ : خطا «جمع: الأخطاء»

أَلْخَطِيئَةُ : گناه، خطا «جمع: الأخطايا»

حَفَّضٌ : تخفیف داد

(مضارع: يُحَفِّضُ / امر: حَفِّضْ / مصدر:

تخفيض) ۱

أَلْخَفِيٌّ : پنهان ≠ أَلْظَاهِرُ ۱

خَلْفٌ : پشت = وَرَاءٌ ≠ أَمَامٌ

خَلَقٌ : آفرید (مضارع: يَخْلُقُ / امر:

أَخْلُقْ / مصدر: خَلَقُ)

خَمْسَةٌ : خَمْسٌ : پنج

خَتَقٌ : خفه کرد (مضارع: يَخْتُقُ) ۳

أَلْخَوْفُ : ترس، ترسیدن

أَلْخَيْرُ : بهتر، بهترین، خوبی

د

دَارٌ : چرخید

(مضارع: يَدُورُ / مصدر: دَوَّرَان)

دَخَلَ : داخل شد

(مضارع: يَدْخُلُ / امر: ادْخُلْ / مصدر:

دُخُول)

دَرَسَ : درس خواند

(مضارع: يَدْرُسُ / امر: ادْرُسْ / مصدر:

دِرَاسَةٌ و دَرَسٌ)

دَرَسَ : درس داد

(مضارع: يُدْرُسُ / امر: دَرِّسْ / مصدر:

تَدْرِيس)

أَلْدُرِّيُّ : درخشان ۳

دَعَا : فرا خواند، دعا کرد، دعوت کرد

(مضارع: يَدْعُو / امر: ادْعُ / مصدر:

دُعَاءٌ و دَعْوَةٌ)

دَلٌّ : راهنمایی کرد

(مضارع: يَدُلُّ / مصدر: دِلَالَةٌ)

أَلدَّوْرَانُ : چرخیدن

أَلدَّوْلَةُ : کشور، حکومت

«جمع: الدُّوَلُ»

دَوْنٌ : بدون

دَوْنُ أَنْ : بی آنکه

ذ

ذَكَرَ : یاد کرد

(مضارع: يَذْكُرُ / امر: ادْكُرْ / مصدر:

ذِكْرٌ ≠ نَسِيٌّ

ذَلِكَ : آن «مذكَر»

ذَهَبَ : رفت

(مضارع: يَذْهَبُ / امر: اذْهَبْ / مصدر:

ذَهَابٌ)

أَلذَّهَبُ : طلا

ر

أَلرَّابِعُ، أَلرَّابِعَةُ : چهارم

رَأَى : دید (مضارع: يَرَى / مصدر: رُؤْيَةٌ)

أَلرَّأْيُ : نظر، فکر

أَلرَّائِحَةُ : بو «جمع: أَلرَّوائح»

رَبٌّ : چه بسا

رَجَا : امید داشت

(مضارع: يَرْجُو / مصدر: رَجَاءٌ)

رَجَاءٌ : لطفاً

رَجَعٌ : برگشت

(مضارع: يَرْجِعُ / امر: ارْجِعْ / مصدر:

رُجُوع)

أَلرَّجُلُ : مرد، انسان «جمع: أَلرَّجَالُ»

رَضِيَ : خشنود شد

(مضارع: يَرْضَى / مصدر: رِضَا)

أَلرِّيَاضَةُ : ورزش

أَلرِّيَاضِيُّ : ورزشکار

ز

زَائِدٌ : به اضافه +

أَلزَّجَاجُ، أَلزَّجَاجَةُ : شیشه

زَرَعَ : کاشت (مضارع: يَزْرَعُ / امر:

ارْزَعْ / مصدر: زَرْعٌ)

أَلزَّمِيلُ : هم شاگردی، همکار

«جمع: أَلزَّمَلَاءُ»

أَلزَّوْجُ : شوهر

أَلزَّوْجَةُ : همسر

س

سَسَ، سَوَّفَ : بر سر فعل مضارع

نشانه آینده

سَاءَ : بد شد (مضارع: يَسُوءُ) ۱

السَّيَّاحُ، السَّيَّاحَةُ: هفتم

سَاعَدَ: کمک کرد

(مضارع: يُسَاعِدُ/ امر: سَاعِدْ/ مصدر: مُسَاعِدَةٌ)

سَافَرَ: سفر کرد

(مضارع: يُسَافِرُ/ امر: سَافِرْ/ مصدر: مُسَافِرَةٌ)

سَأَلَ: پرسید، درخواست کرد

(مضارع: يَسْأَلُ/ مصدر: سُؤَالٌ) ≠ أَجَابَ

سَبَّ: دشنام داد

(مضارع: يَسُبُّ/ مصدر: سَبٌّ)

سَبَّبَ: سبب شد

(مضارع: يُسَبِّبُ/ امر: سَبِّبْ) ۳

سَبَّعَهُ، سَبَّعَ: هفت

سَبَّعِينَ، سَبَّعُونَ: هفتاد

سَبَّقَ: پیشی گرفت (مضارع: يَسْبِقُ) ۲

السَّبَّوْرَةُ: تخته سیاه ۲

سَبَّهَ، سَبَّ: شش

سَجَّلَ: ثبت کرد

(مضارع: يُسَجِّلُ/ امر: سَجِّلْ/ مصدر: تَسْجِيلٌ) ۳

سَخَّرَ مِنْ: مسخره کرد

(مضارع: يَسَخِّرُ/ مصدر: سَخْرِيَّةٌ) ۱

السَّرْوَالُ: شلوار «جمع: السَّرَاوِيلُ»

السُّعْرُ: قیمت «جمع: الأَسْعَارُ» ۱

السَّلُوكُ: رفتار ۲

السَّمَاءُ: آسمان «جمع: سَمَاوَاتُ»

السَّمَاوِيّ: آسمانی

سَمِعَ: شنید (مضارع: يَسْمَعُ/ امر: اِسْمَعْ)

اِسْمَعُ/ مصدر: سَمْعٌ

سَمَى: نامید، نام داد (مضارع: يُسَمِّيُ/

مصدر: تَسْمِيَةٌ)

السِّنُّ: دندان «جمع: الأَسْنَانُ»

السَّنَةُ: سال

«جمع: السَّنَاتُ، السَّنَيْنِ» = العام

السَّنَوِيُّ: سالانه

السَّوَارُ: دستبند «جمع: الأَسَاوِرُ»

السُّودَاءُ: سیاه (مؤنث الأَسْوَدُ)

السُّوقُ: بازار «جمع: الأَسْوَاقُ»

السَّهْلُ: آسان ≠ الصَّعْبُ

السِّيَاحُ: پرچین ۳

السَّيِّدُ: آقا «جمع: الأَسَادَةُ»

السَّيِّدَةُ: خانم

السَّيِّئُ: بد

ش

شَاهَدَ: دید

(مضارع: يُشَاهِدُ/ امر: شَاهِدْ/ مصدر: مُشَاهَدَةٌ)

السَّهْلُ: زمستان

السَّجَرُ: درخت «جمع: الأَشْجَارُ»

السَّجْرَةُ: یک درخت «جمع: السَّجَرَاتُ»

شَرَحَ: شرح داد

(مضارع: يَشْرَحُ/ امر: اِشْرَحْ/ مصدر: شَرْحٌ)

شَعَرَ بِ: احساس... کرد

(مضارع: يَشْعُرُ/ امر: اَشْعُرْ/ مصدر: شُعُورٌ)

شَكَرَ: تشکر کرد (مضارع: يَشْكُرُ/

امر: اَشْكُرْ/ مصدر: شُكْرٌ)

السَّمْسُ: خورشید

السَّهَادَةُ: مدرک ۶

السَّهْرُ: ماه «جمع: الأشهُورُ والأشهُرُ»

ص

الصَّادِقُ: راستگو ≠ الكاذِبُ

صَارَ: شد (مضارع: يَصِيرُ) = أَصْبَحَ

الصَّالِحُ: درستکار

الصَّدَاقَةُ: دوستی ≠ العَدَاوَةُ

الصَّغَرُ: کودکی، کوچکی ≠ الكِبَرُ

الصَّغِيرُ: کوچک ≠ الكَبِيرُ

الصَّفُوفُ: کلاس، ردیف

«جمع: الصُّفُوفُ»

صَفَّرَ: سوت زد (مضارع: يَصْفِرُ/ امر: اِصْفِرْ/ مصدر: صَفِيرٌ)

الصَّلَاةُ: نماز

صَلَّحَ: تعمیر کرد

(مضارع: يُصَلِّحُ/ امر: صَلِّحْ/ مصدر: تَصْلِيحٌ)

الصُّورَةُ: عکس «جمع: الصُّوَرُ»

الصَّوْمُ: روزه

ض

ضَحِكَ: خندید

(مضارع: يَضْحَكُ/ امر: اِضْحَكْ/ مصدر: ضَحِكٌ)

ضَحِكٌ

ضَرَّ: زیان رساند (مضارع: يَضُرُّ/

مصدر: ضَرٌّ) ۲

ضَلَّ: گمراه شد (مضارع: يَضِلُّ) ۱

(مضارع: يَغْلِبُ/ امر: اِغْلِبْ/ مصدر:

عَلَبَة) ١

ف

فَ: پس، و

أَلْفَائِقُ: شکافنده ٣

أَلْفَائِزٍ: برنده

فَتَحَ: باز کرد

(مضارع: يَفْتَحُ/ امر: اِفْتَحْ/ مصدر:

فَتَحَ) ≠ أَغْلَقَ

أَلْفَرَاغُ: جای خالی

فَرِحَ: خوشحال شد

(مضارع: يَفْرَحُ/ امر: اِفْرَحْ/ مصدر:

فَرِحَ) ≠ حَزِنَ

أَلْفَرِيقُ: شاد ≠ أَلْحَزِينُ

أَلْفَرِيقَانُ: آنچه حق را از باطل جدا کند ٢

أَلْفَرِيقُ: تیم، گروه «جمع: أَلْفَرِيقَةُ»

أَلْفُسُوقُ: آلوده شدن به گناه ١

أَلْفِئْصَةُ: نقره «أَلْفِئْصِي: نقره‌ای»

أَلْفَضْحُ: رسوا کردن ١

فَعَلَّ: انجام داد

(مضارع: يَفْعَلُّ/ امر: اِفْعَلْ/ مصدر: فَعَّلَ)

أَلْفَعْلُ: کار، انجام دادن «جمع: أفعال»

فَكَّرَ: اندیشید

(مضارع: يَفْكِّرُ/ امر: فَكِّرْ/ مصدر:

تَكَبَّرَ) ٢

أَلْفَلَّاحُ: کشاورز

فَوْقُ: بالا، روی ≠ تَحْتُ

في: در، داخل

عَلِمَ: دانست (مضارع: يَعْلَمُ/ امر:

اِعْلَمْ/ مصدر: عَلِمَ)

عَلَّمَ: یاد داد (مضارع: يُعَلِّمُ/ امر:

عَلِّمْ/ مصدر: تَعَلَّمَ)

عِلْمُ الأَحْيَاءِ: زیست‌شناسی ٢

عَلَى: بر، روی

عَلَيْكَ بِ: بر تو لازم است، تو باید

عَمِلَ: انجام داد، کار کرد

(مضارع: يَعْمَلُ/ امر: اِعْمَلْ/ مصدر: عَمَلَ)

عَنْ: درباره، از

أَلْعَبَبُ: انگور

عِنْدَ: هنگام، نزد، داشتن «عِنْدِي:

دارم/ عِنْدَ الأَحَاجَةِ: هنگام نیاز/ عِنْدَ

صَدِيقِي: نزد دوستم»

عِنْدَمَا: وقتی که

عَيَّنَ: مشخص کرد

(مضارع: يُعَيِّنُ/ امر: عَيِّنْ/ مصدر:

تَعَيَّنَ)

غ

أَلْغَابَةُ: جنگل

أَلْغَازُ: گاز «جمع: الغازات» ٣

أَلْغَالِي، غَالٍ: گران ≠ أَلرَّخِيسُ

غَرَسَ: کاشت

(مضارع: يَغْرِسُ/ امر: اِغْرِسْ/ مصدر: غَرَسَ)

أَلْغَرَسُ: نهال ٣

أَلْغُصْنُ: شاخه

«جمع: أَلْغُصُونُ و الأَغْصَانُ»

غَلَبَ: چیره شد

ط

أَلطَّالِبُ: دانش‌آموز، دانشجو

«جمع: أَلطَّالِبُ»

أَلطَّيْرُ: پرنده، پرندگان

ظ

ظَنَّ: گمان کرد

(مضارع: يَظُنُّ/ مصدر: ظَنَّ)

ع

عَابَ: عیب‌جویی کرد، عیب‌دار کرد

(مضارع: يَعْيبُ/ مصدر: عَيَّبَ) ١

عَامِلٌ: کارگر «جمع: أَلْعَمَالُ»

أَلْعَبْدُ: بنده «جمع: أَلْعِبَادُ»

أَلْعَتِيقُ: کهنه

أَلْعُجْبُ: خودپسندی ١

أَلْعَدَاوَةُ: دشمنی ≠ أَلصَّدَاقَةُ

عَذَّبَ: عذاب داد

(مضارع: يُعَذِّبُ/ امر: عَذِّبْ/ مصدر:

تَعَذَّبَ) ١

عَرَفَ: شناخت، دانست

(مضارع: يَعْرِفُ/ مصدر: عَرَفَانُ و مَعْرِفَةُ)

عَمَسَى: شاید، امید است = رُبَّمَا ١

عَشْرٌ، عَشْرَةٌ: ده

عِشْرُونَ، عِشْرِينَ: بیست

عَصَى: نافرمانی کرد

(مضارع: يَعْصِي/ مصدر: مَعْصِيَةٌ) ٢

ق

الْقَادِم : آینده

قَالَ : گفت

(مضارع: يَقُولُ / امر: قُلْ / مصدر: قَوْلٌ)

قَامَ : برخاست

(مضارع: يَقُومُ / امر: قُمْ / مصدر: قِيَامٌ)
قَائِمَةُ التُّرَاثِ الْعَالَمِيِّ : لیست میراث جهانی ۳

قَبِلَ : پذیرفت (مضارع: يَقْبَلُ / امر: اِقْبَلْ / مصدر: قَبُولٌ)

الْقَبِيح : زشت

قَدَّ : بر سر فعل مضارع به معنای گاهی، شاید / بر سر ماضی برای نزدیک ساختن زمان فعل به حال و معادل ماضی نقلی است. ۱

الْقَدَم : پا «جمع: الْأَقْدَام»

قَدَّمَ : تقدیم کرد، پیش فرستاد

(مضارع: يُقَدِّمُ / امر: قَدِّمُ / مصدر: تَقْدِيمٌ ۲)

قَرَأَ : خواند (مضارع: يَقْرَأُ / امر: اِقْرَأْ)

اِقْرَأْ / مصدر: قِرَاءَةٌ

الْقُرْيَةَ : روستا «جمع: الْقُرَى»

الْقَصِير : کوتاه ≠ الطَّوِيل

قَطَعَ : بُرید

(مضارع: يَقْطَعُ / امر: اِقْطَعْ / مصدر: قَطْعٌ)

قُلَّ : بگو ← قَالَ

الْقَلِيل : کم ≠ الْكَثِير

قُمَّ : برخیز (قام، يَقُومُ) ۲

الْقَمِيص : پیراهن

الْقَوْل : گفتار «جمع: الْأَقْوَال»

ك

كَتَبَ : ت ، -تو «مذْكَر»

كَتَبَتْ : ت ، -تو «مؤنث»

كَانَ : نزدیک بود که (مضارع: يَكُونُ / امر: كُنْ) ۲

كَانَ : بود (مضارع: يَكُونُ / امر: كُنْ)

كَانَتْ : گویی، انکار

الْكَبَائِرُ : گناهان بزرگ

«مفرد: الْكَبِيرَةُ» ۱

الْكَبِير : بزرگسالی ≠ الصَّغَر

الْكَبِير : بزرگ ≠ الصَّغِير

كَتَبَ : نوشت (مضارع: يَكْتُبُ / امر: اَكْتُبْ / مصدر: كِتَابَةٌ)

الْكَثِير : بسیار ≠ الْقَلِيل

الْكَرَّة : توپ

كُرَّةُ الْقَدَم : فوتبال

كَرِهَ : ناپسند داشت

(مضارع: يَكْرَهُ / امر: اِكْرَهُ / مصدر: كَرَاهَةٌ) ۱

كَرَاهَةٌ ۱

كَلَا : هر دو ۳

الْكَلَام : سخن

كُتِبَ : تان ، - شما «جمع مذْكَر»

كَمَّ : چند، چقدر

كُتِمَا : تان ، - شما «مثنی»

كَمَا : همان گونه که

كَمَّلَ : کامل کرد

(مضارع: يُكَمِّلُ / امر: كَمِّلْ / مصدر: كَمْلٌ)

تَكْمِيل

كُنَّ : تان ، - شما «جمع مؤنث»

الْكُنُز : گنج «جمع: الْكُنُوز»

كَيْفَ : چطور

الْكِيمِيَاء : شیمی

ل

لِ : بر سر اسم به معنای «داشتن»

لِي : دارم، لَيْسَ لِي : ندارم «گاهی لِ به

لِ تبدیل می شود؛ مانند لَهُ، لَكَ»

لا: نه، حرف نفی مضارع، هیچ... نیست

الْلَاعِب : بازیکن

لَأَنَّ : زیرا

الْلَبَّ : مغز میوه ۳

الْلَحْم : گوشت «جمع: لُحُوم» ۱

لَعِبَ : بازی کرد

(مضارع: يَلْعَبُ / امر: اَلْعَبْ / مصدر: لَعِبٌ)

الْلَعَّة : زبان

الْلِقَاء : دیدار

لَقَّبَ : لقب داد

(مضارع: يَلْقَبُ / امر: لَقِّبْ) ۱

لَقْدُ : قطعاً

لِكُنَّ ، لِكُنَّ : ولی

لِمَ : برای چه (لِ + ما)

لَمَّا : بر سر فعل ماضی، هنگامی که

لِمَاذَا : لِمَ : چرا

لَمَزَ : عیب گرفت (مضارع: يَلْمِزُ) ۱

لِمَنْ : مالِ چه کسی، مالِ چه کسانی

الْلَوْح : تابلو

اللُّونُ : رنگ «جمع: اللَّوَانُ»

لَوْنٌ : رنگ آمیزی کرد

(مضارع: يَلْوُنُ/لَوَّنُ/مصدر: تَلْوِين)

لَيْسَ : نیست

الْلَيْلُ : شب «جمع: اللَّيَالِي»

م

ما : آنچه، هرچه

ما : حرف نفی ماضی

ما بِكَ : تو را چه می شود؟

ما مِنْ : هیچ ... نیست ۳

ما؟ : چه، چه چیز، چیست؟

الْمَاءُ : آب «جمع: الْمَيَاهُ»

ماذا : چه، چه چیز

ما يَلِي : آنچه می آید

الْمُبَارَاةُ : مسابقه

«جمع: الْمُبَارَاةَاتُ» ۳

الْمُنْتَجِرُ : مغازه ۱

الْمُنْتَفِرُجُ : تماشاچی ۳

مَتَى : چه وقت

الْمُجَالَسَةُ : همنشینی

الْمُجْتَهِدُ : کوشا

الْمُجِدُّ : کوشا

الْمُحَافَظَةُ : استان، نگهداری

الْمُحَاوَلَةُ : تلاش = الْأَجْتِهَادُ، السَّعْيُ

الْمُحِيطُ الْهَادِي : اقیانوس آرام ۳

الْمَخْزَنُ : انبار «جمع: الْمَخَاذِنُ»

الْمُدَارَاةُ : مدارا کردن

الْمُدْرَسُ : معلم

الْمَدِينَةُ : شهر «جمع: الْمَدَنُ»

الْمَرْأَةُ (امرأة) : زن

الْمَرَاجَعَةُ : دوره

الْمَرَّةُ : بار، دفعه

مَرْحَبًا بِكُمْ : خوش آمدید، درود بر شما

الْمَرَمَى : دروازه ۳

الْمُرُورُ : گذر کردن

الْمُرَارِعُ : کشاورز = الْأَرْاعُ، الْأَفْلَاحُ ۳

الْمُرْدَمِ : شلوغ

الْمَسَاءُ : شب، بعد از ظهر

الْمُسَاعَدَةُ : کمک

الْمُسْلِمُ : مسلمان

مَسْئُولُ الْإِسْتِقْبَالِ : مسئول پذیرش

الْمُشَاغِبُ : شلوغ کننده و اخلاک گر ۲

الْمُشْرِفُ : مدیر داخلی

الْمِشْكَاةُ : چراغدان ۳

الْمِصْبَاحُ : چراغ «جمع: الْمِصَابِيحُ»

الْمِصْنَعُ : کارخانه «جمع: الْمِصْنَعَاتُ»

الْمِطْبَعَةُ : چاپخانه «جمع: الْمِطَابِعُ»

الْمِطْعَمُ : غذاخوری، رستوران

«جمع: الْمِطَاعِمُ»

مَعَ : همراه، با

الْمَعْمَرُ : کهن سال، سالخورده ۳

الْمِفْتَاحُ : کلید «جمع: الْمَفَاتِيحُ»

الْمَفْرُوشُ : پوشیده

الْمَكْتَبَةُ : کتابخانه «جمع:»

الْمَكْتَبَاتُ وَ الْمَكَاتِبُ «

مَلَأَ : پُر کرد (مضارع: يَمْلَأُ/امر: اِمْلَأْ)

الْمَلْعَبُ : زمین بازی، ورزشگاه

«جمع: الْمَلَاعِبُ»

الْمَلْعَبُ الرَّيَاضِيّ : ورزشگاه) ۳

مَلَكَ : مالک شد، فرمانروایی کرد

(مضارع: يَمْلِكُ/مصدر: مُلِكٌ)

الْمَلُوثُ : آلوده کننده ۳

مِمَّا : مِنْ + ما: از آنچه

الْمَمَرُ : گذرگاه، راهرو

مِنْ : از

مَنْ : چه کسی، چه کسانی، هرکس،

کسی که

مِنْ أَيْنَ : از کجا، اهل کجا

الْمُوصَفَاتُ : ویژگی ها ۳

الْمَوْتُ ≠ الْحَيَاةُ

الْمَيِّتُ : مُرده «جمع: الْأَمْوَاتُ،

الْمَوْتَى» ≠ الْحَيَّي ۱

الْمَيِّتُ : مُرده «جمع: الْمَوْتَى» ۲

الْمِيزَانُ : ترازو «جمع: الْمِوَاظِينُ» ۱

ن

نا : ـ مان ، ـ ما

الْناجِحُ : موفق، پیروز

النَّاسُ : مردم

ناقصُ : منهای

نَبَّأَ : رویداد (مضارع: يَنْبُئُ) ۳

نَجَّحَ : موفق شد

(مضارع: يَنْجِجُ/امر: اَنْجِجْ/مصدر: نَجَّاح)

نَحْنُ : ما

نَحْوُ : سمت

نَدِمَ : پشیمان شد (مضارع: يَنْدِمُ/

مصدر: نَدَامَةٌ وَ نَدَمٌ)

نَزَلَ : پایین آمد (مضارع: يَنْزِلُ / امر:

إِنْزِلْ / مصدر: نَزَلَ)

النِّسَاء : زنان

النِّصَّ : متن «جمع: نُصُوص»

نَصَحَ: پندداد (مضارع: يَنْصَحُ/ امر: انْصَحْ)

نَصَرَ : یاری کرد

(مضارع: يَنْصُرُ/ امر: انْصُرْ/ مصدر: نَصَرَ)

نَظَرَ : نگاه کرد

(مضارع: يَنْظُرُ/ امر: انْظُرْ/ مصدر: نَظَرَ)

نَعْمَ : بله

النَّفْس : خود، همان

نَفَعَ : سود رساند

(مضارع: يَنْفَعُ/ امر: انْفَعْ/ مصدر: نَفَعَ)

نَقَصَ : کم شد

(مضارع: يَنْقُصُ/ مصدر: نَقَصَ و نَقُصَان)

النُّوعِيَّة : نوع، جنس ۱

النُّوم : خواب

النُّوَى : هسته «واحد: أَنْ النُّوَاة» ۳

النُّهَار : روز

النُّهَايَةَ : پایان ≠ الْبِدَايَةَ

النُّهْر : رودخانه «جمع: الْأَنْهَار»

و

وَ نَوَ : اگرچه

الْوَاجِب : تکلیف «جمع: الْوَاجِبَات»

واحد، واحِدَة : یک

وَاقَفَ : موافقت کرد

(مضارع: يُوَاقِفُ/ امر: وَاقِفْ/ مصدر:

مُوَاقَفَة) ۲

وَجَدَ : پیدا کرد

(مضارع: يَجِدُ/ مصدر: وُجِدَ)

الْوَجْه : چهره «جمع: الْوُجُوهُ»

وَرَاءَ : پشت ≠ أَمَام

وَصَلَ : رسید

(مضارع: يَصِلُ/ مصدر: وُصِلَ)

وَضَعَ : گذاشت

(مضارع: يَضَعُ/ مصدر: وُضِعَ)

وَقَى : کامل کرد (مضارع: يُوقِي) ۲

وَقَعَ : واقع شد، اتفاق افتاد، افتاد

(مضارع: يَقَعُ/ مصدر: وَقِعَ)

وَقَفَ : ایستاد

(مضارع: يَقِفُ/ مصدر: وَقُوف)

الْوَلَد : پسر، فرزند «جمع: الْأَوْلَاد»

ه

هُ : شش، او، آن «مذکر»

هَها : شش، او، آن «مؤنث»

هَاتَانِ : این دو، اینها، «مؤنث»

الْهَادِي : آرام

الْهَدَف : گُل (در فوتبال) ۳

هَدَى : راهنمایی کرد (مضارع:

يَهْدِي/ مصدر: هِدَايَة)

هَذَا : این «مذکر»

هَذَانِ : این دو، اینها «مذکر»

هَذِهِ : این «مؤنث»

هَرَبَ : فرار کرد

(مضارع: يَهْرُبُ/ امر: اَهْرُبْ)

هَلْ : آیا

هُمَ : ایشان، آنها «مذکر»

هُنَّ : آنها، ایشان «مذکر»

هُمَا : ایشان، آن دو، آنها «مثنی»

هُمَا : آن دو، آنها

هَمَسَ : آهسته سخن گفت

(مضارع: يَهْمِسُ) ۲

هُنَّ : ایشان، آنها «مؤنث»

هُنَّ : آنها، ایشان «مؤنث»

هُوَ : او «مذکر»

هُؤلَاءِ : اینان

هِيَ : او «مؤنث»

ی

يَ : من، من

يَا : ای

الْيَد : دست

«جمع: الْأَيْدِي / جمع الجمع: الْأَيْدِي»

يَسَار : چپ

يُوجَدُ : وجود دارد

سازمان پژوهش و برنامه‌ریزی آموزشی جهت ایفای نقش خطیر خود در اجرای سند تحول آموزش و پرورش و برنامه درسی ملی، مشارکت معلمان را به عنوان سیاست اجرایی مهم دنبال می‌نماید. برای تحقق این امر با بهره‌مندی هوشمندانه از فرصت‌های فناوری‌های نوین در اقدامی نوآورانه سامانه تعاملی برخط اعتبارسنجی کتاب‌های نونگاشت راه‌اندازی شد تا با دریافت نظرات معلمان درباره کتاب‌های درسی نونگاشت کیفیت تولیدات سازمان را بهبود بخشیده و محتوای کتاب‌های درسی را در اولین چاپ سپاری با کمترین اشکال به دانش‌آموزان و معلمان ارجمند تقدیم نماید. در انجام مطلوب فرایند اعتبارسنجی همکاران گروه تحلیل محتوای آموزشی و پرورشی، گروه‌های آموزشی، دبیرخانه راهبری دروس در استان‌ها، شورای هماهنگی تألیف دفاتر، دبیرخانه پروژه اعتبارسنجی سازمان در هماهنگی و اجرا، نقش سازنده‌ای را داشتند. ضمن ارج نهادن به تلاش همکاران شرکت‌کننده در فرایند اعتبارسنجی، اسامی دبیران و هنرآموزانی که تلاش مضاعفی را در این زمینه داشته و با ارائه نظرات خود سازمان را در بهبود محتوای این کتاب یاری کرده‌اند به شرح زیر اعلام می‌نماید.

اسامی دبیران و هنرآموزان شرکت‌کننده در اعتبارسنجی کتاب عربی، زبان قرآن (۳) - کد ۲۱۲۱۱۱

ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت	ردیف	نام و نام خانوادگی	استان محل خدمت
۱	حمید قلندریان	خراسان رضوی	۲۴	اسماعیل رسایی	کرمان
۲	مهدی شفاپی	آذربایجان شرقی	۲۵	سید صدرالدین جنید	مرکزی
۳	حکیمه حسن‌زاده جعفری	کرمان	۲۶	آمنه آقایی نعمتی	شهر تهران
۴	یوسف فاضل	گلستان	۲۷	علی یازرلو	گلستان
۵	زهره آذری	کردستان	۲۸	مصطفی احمدپناه	سمنان
۶	یعقوبعلی آقاعلی پور	آذربایجان شرقی	۲۹	محمد داورپناهی	خراسان شمالی
۷	طهمورث سلیمانی	کردستان	۳۰	محمد مهدی سربلند	خراسان رضوی
۸	شکوفه کمانی	مرکزی	۳۱	علیرضا صیاد	خراسان شمالی
۹	فاطمه رامشی	کرمانشاه	۳۲	شهلا اسماعیلیان	اصفهان
۱۰	زهرا علی‌آبادی	خراسان جنوبی	۳۳	حسن علی شربتدار	سمنان
۱۱	زهرا سالک‌نژاد	فارس	۳۴	فاطمه یوسف‌نژاد	شهر تهران
۱۲	طیبه احمدپور	خراسان جنوبی	۳۵	ابراهیم علی دوستی شهرکی	چهارمحال و بختیاری
۱۳	فریده ناطق خشنود	گیلان	۳۶	مهستی رایگان	لرستان
۱۴	سمیره داراخانی	ایلام	۳۷	اکبر میرکی پور	هرمزگان
۱۵	آذر صمدی طاقانکی	چهارمحال و بختیاری	۳۸	حسین منصوری	اصفهان
۱۶	خسرو گروسی	کرمانشاه	۳۹	فاطمه عامری	قم
۱۷	مرجان کرد	خوزستان	۴۰	پانته‌آ امیرپاشایی	شهر تهران
۱۸	طیبه عباسی	فارس	۴۱	عبدالله اخلاسی	قزوین
۱۹	سهیلا ملایی یگانه	زنجان	۴۲	محمدتقی جهانی مهر	همدان
۲۰	معصومه ملکی	شهرستان‌های تهران	۴۳	هوشنگ جعفر دوست	گیلان
۲۱	سیمین پروازیان	اصفهان	۴۴	رسول خمر	سیستان و بلوچستان
۲۲	حکیمه ایرانمنش	هرمزگان	۴۵	اسکندر حسین‌زاده	شهر تهران
۲۳	لیلا اسدبرقی	آذربایجان غربی	۴۶	سهیلا اکبری	کهگیلویه و بویراحمد

أَيُّهَا الْأَجِبَاءُ، نَسْتَوْدِعُكُمْ اللَّهُ
و نَرْجُو لَكُمْ حَيَاةً مَلِيئَةً بِالنَّجَاحِ
مَعَ السَّلَامَةِ،
فِي أَمَانِ اللَّهِ.